

ת"פ 44659/03/12 - מדינת ישראל נגד עינד אבו סבית

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

ת"פ 44659-03-12 מדינת ישראל נ' אבו סבית

לפני כב' השופטת ורדה מרוז - סג"נ

מדינת ישראל

בעניין:

ע"י ב"כ עוה"ד מירב פליישר לוי - פמ"מ

המאשימה

נגד

עינד אבו סבית

ע"י ב"כ עוה"ד גלית בש - ס.צ.

הנאשם

גזר דין

-

ההליך

1. בחודש מרץ 2012 הוגש נגד הנאשם כתב אישום. בתאריך 13.9.12 הורשע הנאשם, במסגרת הסדר טיעון, בגדרו תוקן כתב האישום, בעבירות התפרצות לפי סעיף 405 לחוק העונשין, התשל"ז - 1977 (להלן: "**החוק**") וגניבה לפי סעיף 383 ביחד עם סעיף 384 לחוק. באותו מועד ובמועד נדחה (4.11.12) צירף הנאשם שלושה כתבי אישום נוספים שהיו תלויים ועומדים נגדו בבית משפט שלום רמלה והורשע על פי הודאתו, בעבירות של שיבוש מהלכי משפט, לפי סעיף 244 לחוק, איומים לפי סעיף 192 לחוק, גניבה, לפי סעיף 384 לחוק, פריצה לרכב בכוונה לגנוב לפי סעיף 413(2) לחוק, גניבה מרכב לפי סעיף 413(א) לחוק, חבלה במזיד לרכב לפי סעיף 413'ה' לחוק, החזקת כלי פריצה לרכב לפי סעיף 413'ז' לחוק והחזקת נכס חשוד כגנוב, לפי סעיף 413 לחוק. הדיון נדחה לטיעונים לעונש ליום 13.3.13. שרות המבחן התבקש להמציא תסקיר אודות הנאשם.

2. במועד המיועד המליץ שרות המבחן על דחייה בת שלושה חודשים כדי לאפשר לנאשם להשתלב בהליך שיקומי. בנסיבות אלו נדחה מועד הדיון והוא נדחה פעם נוספת ליום 27.10.13. באותו מועד עתרה הסנגורית לדחיית מועד הדיון בשלושה חודשים נוספים ובין היתר טענה:

"מדובר בתהליך ממושך. זו פעם ראשונה שהנאשם נרתם להליך כזה ממושך. הליך של גמילה הוא הליך שיש בו עליות ומורדות. עצם העובדה שבסופו של דבר גם שרות המבחן וגם אלפתאם, שנותנים אמון בנאשם - אומר הרבה. במהלך כל התקופה של שנה וחצי לא נפתחו לנאשם תיקים נוספים."

עמוד 1

על יסוד נימוקים אלו נדחה מועד הדיון ליום 12.2.14.

במועד זה טענו הצדדים לעונש ובגדרם הצהיר הנאשם:

"אני רוצה להתנקות ואפילו עברתי מקום מגורים עם האישה שעזבה אותי וחזרה אותי לאחר הטיפול...הלכתי בדרך שלא רציתי ללכת בה. אני רוצה לבנות את החיים שלי...אני לא אחזור לסמים...יש דברים שאני מתמודד איתם למרות שקשה לי ואני אמשוך את הטיפול גם אם זה יהיה כל החיים. אני מתכוון לטפל בעצמי לא משנה מה יהיה קשה ואני באמת מתחרט ומצטער על כל מה שעשיתי".

בתום שמיעת הטיעונים לעונש נקבע מועד למתן גזר דין ליום 19.5.14.

3. במועד זה התייצבה באת כוח הנאשם, עו"ד גלית בש והודיעה כי שבועיים קודם לכן, התקשרה אליה אשת הנאשם ומסרה שמצבו הנפשי קשה והוא אושפז במרכז פרטי. הסנגורית הוסיפה בהגינותה, כי מאז ניתק הקשר עם הנאשם ומשפחתו. בנסיבות המתוארות, לא היה מנוס מדחיית מועד הדיון ליום 10.5.14.

4. במועד זה התייצב הנאשם. חזותו העידה על ההתדרדרות שחלה במצבו. אי לכך, הוריתי לשרות המבחן להגיש אודותיו תסקיר משלים, לבירור מצבו העדכני. הדיון נדחה ליום 4.1.15 - אז נמנע הנאשם מלהתייצב ועקבותיו נעלמו. כך אף בתאריך 9.3.15.

5. עובר ליום 12.4.15 הודיעה באת כוח המאשימה כי הנאשם נעצר בגין חשד לביצוע עבירות שונות. בתאריך 12.4.15 הובא הנאשם לדיון. באי כוח הצדדים הוסיפו טיעונים לעונש עקב שינויי הנסיבות בחלוף הזמן.

6. לאורך תקופה בת כשנתיים עבר הנאשם טלטלות שהשפיעו על מהלך חייו, כמו גם מהלך הדיון באורח ניכר. מהליך שיקום מרשים אשר פתח בפני הנאשם אופק לדרך חדשה הפך הנאשם לפתע לשבר כלי ושב לנקודת המוצא ממנה החל את דרכו העבריינית, אדם שמכור לסם וזה משפיע על התנהלותו וחיייו. אלו העובדות המונחות ביסוד גזר הדין.

כתבי האישום

7. על פי עובדות כתב האישום המתוקן בתיק דנא, בתאריך 8.1.12, בשעה 3:50 לערך, הגיע הנאשם לחנות הסמוכה לתחנת הדלק "פז" בצומת רמלה, רעול פנים ודרש מהמוכר ששהה בחנות (להלן: "המתלונן") כי יפתח עבורו את דלת החנות. בתגובה, הסביר המתלונן כי דלת החנות סגורה בשעות הלילה והמכירה נעשית דרך חלון פתוח בלבד. לשמע דבריו, שבר הנאשם בכוח את דלת החנות, נכנס לתוכה, לקח מחשב נייד ומכשיר טלפון נייד השייכים למתלונן ונמלט מהמקום.

8. עפ"י עובדות כתב האישום בת"פ 11424-11-09 (בית משפט השלום ברמלה), ביום 10.3.05,

בשעה 2:00 לערך, נהג הנאשם בשכונת אפקה בת"א ברכב מסוג טויוטה (להלן: "הרכב") ועמו שניים אחרים ובהם פידלר גרטה (להלן: "גרטה"). במהלך הנסיעה ארעה תאונת דרכים, בגדרה נפגעו הנאשם ונוסעי הרכב ונגרם נזק לרכב. ביום 19.3.05 פגש הנאשם בגרטה וביקש ממנה כי תמסור במשטרה או במשפט שהתאונה התרחשה כתוצאה מכך שרכב מסוג הונדה הגיח מימין רכב הנאשם ופגע במראה וכתוצאה, נבהל הנאשם והתנגש בעמוד. גרטה הבהירה לנאשם, כי אינה זוכרת את התאונה אך הלה הפציר בה כי תעשה לו "טובה" ותמסור את הגרסה שתיאר בפניה.

9. עפ"י עובדות האישום הראשון שבכתב האישום המתוקן בת"פ 39278-01-12 (בית משפט השלום ברמלה), ביום 7.1.12, בשעה 22:12 לערך, בגן ציבורי ברמלה, פנה הנאשם לאדם נאסר (להלן: "מתלון 1") וביקש שיאפשר לו שיחת טלפון ממכשירו הנייד. משנתן לו המתלון 1 את המכשיר, איים עליו הנאשם באומרו: **"לקחתי לך את הטלפון חאווה, אל תתקשר למשטרה, אם אתה מתקשר, אני הורג אותך"**.

10. עפ"י עובדות האישום השני, באותו מועד בשעה 00:13 לערך, מול מסעדת "סולטן" ברמלה, שוחח הנאשם עם פאוליוס פאולאוסקס (להלן: "מתלון 2"). במהלך השיחה נטל הימנו את מכשיר הטלפון הנייד שלו ואמר **"לך מפה לפני שאני מוציא סכין"** וכן הוסיף כי אם יקרא למישהו או למשטרה, יפגע בו.

11. עפ"י עובדות כתב האישום המתוקן בת"פ 29371-11-10 (בית משפט השלום בתל אביב) ביום 22.8.09, עובר לשעה 1:00, הגיעו הנאשם ואחר בשם חאדר אבו גאנם (להלן: "אבו גאנם") ביחד עם הקטין ש.ש (להלן: "הקטין") ליפו ברכב מסוג דהייטסו השייך לנאשם. באותן נסיבות, בשעה 1:00 לערך, התפרצו השלושה לרכב מסוג פיאת פונטו, בבעלות מר גיא ליפובצקי, בכך ששברו את חלון דלת קדמית ימנית, וגנבו מהרכב רדיו דיסק מסוג "פיוניר". במהלך ההתפרצות הסבו לרכב הפיאת חבלה במזיד.

12. בהמשך למתואר, בשעה 1:15 לערך, ברחוב רציף העלייה השנייה ביפו, פרצו השלושה לרכב מסוג פולקסווגן פולו, השייך למר עופר חזקיהו, כאשר הנאשם שבר את שמשות דלת הנהג, בכוונה לגנוב מהרכב, הקטין אבטח אותו ואבו גאנם המתין ברכב. בהמשך הסבו לרכב הפולו חבלה במזיד, בכך שקרעו את הכבלים החשמליים בו. השלושה נתפסו ברכב דהייטסו כשברשותם כלי פריצה. באותה עת, החזיק הנאשם ברכבו רדיו דיסק נוסף ו - 3 פנלים לרדיו דיסק החשודים כגנובים, כשאין בפיו הסבר מניח את הדעת לפשר החזקתם.

13. הסדר הטיעון לא כלל הסכמה לעונש.

על הנאשם

14. הנאשם כבן 29, נשוי. לאחרונה נולדה לו בת, לאחר טיפולי פוריות שעברו הוא ואשתו. אביו נפטר לפני כשנתיים ממחלה, אמו כבת 58. לנאשם 12 אחים ביולוגיים ועוד 11 אחים למחצה. לדבריו, כולם מתפקדים באורח נורמטיבי. מתסקירי מבחן שהוגשו בעניינו עולה, כי גדל בעזובה משפחתית ורגשית.

בהיותו כבן 19 החל להשתמש בסמים ומאז ניסה להיגמל מספר פעמים, ללא הצלחה. בעבר ריצה שתי תקופות מאסר ולחובתו שבע הרשעות בגין מגוון עבירות ובהן, עבירות רכוש, איומים, נהיגה פוחזת, החזקת סכין, בעילת קטינה ועוד.

15. במקביל להליך דנן, בחודש מאי 2012, במסגרת הליך מעצר בבית משפט השלום ברמלה, השתלב הנאשם בקהילה טיפולית "אלפטאם" (להלן: "**הקהילה**") ונרתם להליך שיקום שאורכו כשנתיים. כדי לאפשר לו להשלים את התהליך, נדחה הדיון מעת לעת, אגב קבלת תסקירים משלימים אשר תיארו את התקדמותו במהלך שלושת השלבים הראשונים של ההליך. בשלב השלישי יצא הנאשם לעבוד מחוץ לקהילה וכן ביקר בביתו אחת לשבוע. בדיקות שתן שמסר נמצאו נקיות מסמים וניכרה בו מוטיבציה גבוהה להיגמל. עם סיום השלב השלישי, תוכנן הנאשם להשתלב בהוסטל שיקומי, אולם הוא התקשה לעשות כן ובחר לעבור להתגורר בחדרה, הרחק מעיר מגוריו, לוד, בשל חששו לשוב ולהתדרדר. בהמשך, עבד הנאשם בחברה לעבודות עפר ושולב בטיפול חד שבועי לגמילה מסמים, ביחידה להתמכרויות בחדרה. בשעתו, העו"ס המטפלת בו מסרה כי הפגין כוח לשינוי.

16. לנוכח התמדתו בהליך השיקומי ומאמציו להיגמל מהסמים, לרבות התרחקותו מלוד והשתלבותו ביחידה להתמכרויות בחדרה, המליץ שירות המבחן, מבלי שהתעלם מחומרת העבירות בהן הורשע, להימנע משליחת הנאשם למאסר מאחורי סורג וברית, מחשש שמא הדבר יגרום לנסיגה במצבו ולהסתפק בעבודות שירות לצד צו פיקוח למשך שנה. המלצת שירות המבחן ניתנה בתסקיר מיום 27.1.14.

הטיעונים לעונש

17. הטיעונים לעונש נחלקו לשניים; תחילה, סמוך לאחר סיום ההליך הטיפולי אשר בסופו המליץ שירות המבחן להימנע מלהשית על הנאשם מאסר בפועל, כדי לאפשר את המשך שיקומו. אז עתר ב"כ המאשימה, עוה"ד אביב שרון (כתוארו אז) להשית על הנאשם עונש מאסר שיהלום את צבר העבירות בהן הורשע, אולם בהגנותו, הסכים להקל במידת העונש בהתחשב בהליך השיקומי המוצלח שעבר. לדידו, ראוי ליתן בכורה לשיקולי הגמול וההרתעה ויחד עם זאת, נכון ליתן משקל אף להליך השיקומי בשקילת העונש, קרי בתקופת המאסר שתושט על הנאשם.

18. חומרת יתר ביקש התובע לייחס לעבירות נושא כתב האישום דנן, אשר על אף שתוקן מעבירת השוד לעבירות גניבה והתפרצות, הרי שנסיבותיהן חמורות. התובע הטעים את העובדות לחומרה - כך התפרצות נאשם רעול פנים, לחנות הצמודה לתחנת דלק באישון לילה וגניבת רכשו של המתלונן. הוא הפנה להלכה הפסוקה שמייחסת משקל רב לצורך בהגנת מתדלקי הרכבים מפני מעשי שוד. כן הטעים, את החומרה שיש בעבירות של גניבת מכשירי "סמארטפון" תוך איום על בעליהם בפגיעה בגופם - עבירה שהפכה למכת מדינה.

19. התובע הציע מתחמי ענישה לכל העבירות שבכתבי האישום נושאי גזר הדין; באשר לעבירות גניבת הפלאפונים, הציע מתחם של תקופת מאסר קצרה עד 24 חודשי מאסר בפועל; בגין עבירת האיומים

שהתווספה לגניבות אלו, הציע מתחם של מאסר בפועל בן מספר חודשים עד 18 חודשים. ביחס לתיק הגניבות מכלי רכב, הציע מתחם של 12-24 חודשי מאסר, ובגין עבירות הגניבה וההתפרצות בתיק דנא - מתחם של 12-24 ומעלה חודשים.

20. בשקלול מתחמי הענישה, עתר התובע להטיל על הנאשם עונש מאסר ממושך לריצוי מאחורי סורג ובריא, לצד מאסר מותנה ופיצוי לכל אחד מהמתלוננים. כן, ביקש להשית רכיב של פסילה בפועל מלהחזיק ולקבל רישיון נהיגה היות וחלק מהעבירות בוצעו כלפי כלי רכב. בשלב השני, לאחר ההתדרדרות שחלה במצבו של הנאשם, שבה עו"ד מירב פליישר לוי על עמדת המאשימה למאסר משמעותי מאחורי סורג ובריא והפעם ביתר שאת.

21. ב"כ הנאשם, עוה"ד גלית בש, תיארה את הדרך הפתלתלה בה פסע הנאשם בהדגישה את נקודות האור לאורכה. כך, הטעימה את מאמצי השיקום של הנאשם לאורך תקופה ממושכת, אשר יש לזקוף לזכותו, אף אם סופו של יום, הליך השיקום לא צלח. הסניגורית הוסיפה, כי לאחר תיקונו, נתון כתב האישום לסמכותו של בית משפט שלום. כן הסבירה כי יחסיו המשברים עם אשתו על רקע טיפולי פוריות והצורך לשקם את התא המשפחתי - עמדו בעוכריו.

22. הוגשו תלושי שכר שמעידים על התמדת הנאשם בעבודתו, לצד הטיפול ביחידה להתמכרויות. הסניגורית עמדה על נסיבותיו האישיות הקשות של הנאשם שהביאו להתמכרותו לסמים.

23. בשלב הראשון, טרם התדרדרותו, עתרה הסניגורית לאמץ את המלצת שרות המבחן ולהשית על הנאשם עונש מאסר לריצוי בעבודות שרות. אולם, לנוכח התפנית שחלה בחייו, חזרה בה הסניגורית מעתירתה וביקשה להסתפק בתקופת מאסר קצרה, בהתחשב בעתותיו הטובות של הנאשם.

24. פעמיים פנה הנאשם לבית המשפט במילים אחרונות. בשתי ההזדמנויות הוא הביע צער חרטה ובושה על מעשיו. כאשר היה בעיצומו של שיקום, הטעים בדבריו את הסיפוק שגרם לו הטיפול, את יכולתו להפנים את חומרת מעשיו ואת הנזק שהסב לקרובים לו ולעצמו. הנאשם הצהיר על כוונתו להתמיד בטיפול ככל שידקק לכך, חרף הקשיים הכרוכים בכך ולחיות חיים נקיים מסמים הרחק מחברה שולית. כאשר הובא לבית המשפט כעצור בגין חשד לביצוע עבירות, הסביר כי כוחו לא עמד לו אולם הטעים כי עז רצונו לשוב ולעבור הליך גמילה בין כתלי הכלא.

25. במהלך הדיון התחוויר כי לאחרונה עבר הנאשם טראומה נוספת, כאשר אחותו ובעלה נפטרו כתוצאה מדליפת גז בביתם. מאז, שרוי הנאשם בהלם ויגון כבד. לצד אירועים טרגיים אלו, נולדה בתו הבכורה לפני כחודש וחצי, לאחר שנים של קשיי פוריות.

דיון והכרעה

26. הנאשם הורשע במספר רב של עבירות רכוש חמורות. הנאשם פגע בערכים מוגנים ובהם קניינו של

הציבור בכלל ועובדי תחנות דלק בפרט, בטחון הציבור ופרטיותו. כן, פגע בשלטון החוק ובתקינות מערכת עשיית המשפט (העבירה של שיבוש הליכי המשפט).

27. לעבירות נושא כתב האישום דנן משנה חומרה; הנאשם תכן כדבעי את ההתפרצות והגניבה לחנות תחנת הדלק ולשם כך, הגיע למקום רעול פנים. משלא התאפשר לו להיכנס לחנות, הוא שבר את השמשה וגנב את רכוש המתדלק, מכשיר טלפון ומחשבים ניידים.

28. בתי המשפט עמדו לא פעם, על הצורך להגן על עובדי תחנות הדלק, הנחשפים תדיר למעשי שוד וגניבה, אגב פגיעה פיזית, בעיקר בשעות הלילה.

29. אף גניבות ה"סמארטפונים" אגב שימוש באיומים, מלמדות על התנהגות בריזנית וכוחנית. לאלו מצטרפים מעשי גניבה מרכב בצוותא חדא בשתי הזדמנויות, תוך שימוש בכלי פריצה וגרימת נזק לרכבים וכן עבירה של שיבוש הליכי משפט. הנה, שורה של מעשים חמורים, בבחינת נזק ומטרד לציבור.

30. עם זאת, אין להתעלם מהתיקון המשמעותי שנעשה בכתב האישום דנא, מעבירה של שוד לעבירות גניבה והתפרצות. בנוסף, בוצעו העבירות בלא שימוש באלימות פיזית.

31. בהתחשב בערכים המוגנים ובנסיבות ביצוע העבירות כמפורט בכתבי האישום השונים וכן בפסיקה הנוהגת, אני קובעת מתחמי ענישה כדלקמן:

- בגין עבירות ההתפרצות והגניבה בתיק דנא - מתחם ענישה שנע בין 10 חודשי מאסר בפועל ל- 24 חודשים.
- בגין עבירת שיבוש מהלכי משפט - מתחם בין מאסר מותנה ל- 6 חודשי מאסר בעבודות שירות.
- ביחס לגניבות הסמארטפונים ועבירות האיומים הנלוות להן, מצאתי לקבוע מתחם אחד לאור סמיכות העבירות והשקפתי לפיה פיצולן לכמה אירועים תהא מלאכותית. המתחם נע בין 6 חודשי מאסר בעבודות שירות ל- 18 חודשי מאסר.
- בגין עבירות הפריצה לרכב (בשתי הזדמנויות), גניבה מרכב, חבלה במזיד, החזקת מכשירי פריצה, והחזקת נכסים חשודים כגנובים - מתחם הנע בין 12 חודשי מאסר ל- 24 חודשים.

32. את העבירות ביצע הנאשם (למעט עבירת שיבוש הליכי המשפט) על רקע התמכרותו הקשה לסמים, ממנה סבל מנעירותו. עד לאחרונה, היה דומה כי הנאשם השכיל לעלות על דרך המלך באמצעות הליך גמילה ארוך וממושך בן כשנתיים, בגדרו השקיע מאמצים מרובים. לראשונה, הצליח לנהל אורח חיים תקין ונראה היה כי פניו לשיקום אמתי.

33. מצער הדבר שכוחו לא עמד לו ובמהלך השנה האחרונה שב הנאשם להשתמש בסמים על כל הכרוך

בדבר; הוא ניתק את קשריו עם גורמי הטיפול, כמו גם עם באת כוחו ואף נעצר בחשד לביצוע עבירות. הגם שאין להתעלם ממאמצי השיקום של הנאשם לאורך תקופה ממושכת הרי שאין בהם כדי להטות את הכף לזכותו, לנוכח כישלונו החרוץ להתמיד בהם. עם זאת, ייתן משקל לנסיבות החדשות שפקדו אותו, אסון כבד מצד אחד ולידת בתו מהצד האחר. כן, שקלתי את החומרה המצטברת של העבירות בהן הורשע ואת עברו המכביד.

34. בשקילת כל השיקולים לקולא ולחומרא ובהינתן מתחמי הענישה המפורטים, אני גוזרת על הנאשם עונש מאסר אחד כולל, לרבות עונשים נלווים, כדלקמן:

- א. 22 חודשי מאסר בפועל מאחורי סורג ובריא בניכוי ימי מעצרו.
 - ב. 10 חודשי מאסר על תנאי למשך 3 שנים מיום שחרורו ממאסר, והתנאי הוא שלא יעבור עבירות בהן הורשע, למעט עבירה של שיבוש הליכי משפט.
 - ג. פיצויים למתלוננים כדלקמן:
 - למתלונן בתיק זה סך 1,500 ₪.
 - לכל אחד מהמתלוננים בת"פ 39278-01-12 (בית משפט השלום ברמלה) סך 1,000 ₪.
 - לכל אחד מהמתלוננים בת"פ 29371-11-10 (בית משפט השלום בתל אביב) סך 1,000 ₪.
- הפיצויים (לכל אחד מהמתלוננים) ישולמו ב - 5 תשלומים שווים ורצופים החל מתאריך 1.6.15 ובכל ה - 1 לחודש. אי פירעון אחד התשלומים יעמיד לפירעון מיידי את כל היתרה.
- בהתחשב באופיין של העבירות בהן הורשע, איני רואה מקום להורות על פסילת רישיונו של הנאשם.

זכות ערעור תוך 45 יום לבית משפט עליון.

ניתן היום, י"א אייר תשע"ה, 30 אפריל 2015, במעמד הנאשם וב"כ הצדדים.

**ורדה מרוז, שופטת
סג"נ**